

DE WONDERDOKTER SEQUAH TE GENT

Enkele oude Gentenaars gebruiken nog wel eens de uitdrukking "bij Seka" of "bij Seuka" gaan. Van waar deze naam? Begin januari 1892 kwam de wonderdokter Sequah naar Gent. De Gazette van Gent schrijft: "Sequah, de reuma-genezers, heeft gisteren in de zaal Valentine reeds twee zittingen gehouden, de eerste om zijn aankomst aan te kondigen, de tweede om zijn eerste genezing te doen. Aan de gevel van het lokaal wappert de nationale vlag. Op het toneel liggen pakken krukken en stokken, die de talrijke genezingen moeten bewijzen. Aan de wand hangen bloemkorven, die hem in andere steden geschonken zijn.

Sequah is op zijn Amerikaans gekleed: een bruin kostuum met franjes en een grijze hoed met brede rand. Hij draagt talrijke kruisen en medailles op de borst; op de arm heeft hij een witte band met een rood kruis. Hij spreekt Engels. De eerste persoon, die zich aanmeldde, was een werkman die op de Vrijdagmarkt woont; hij lijdt sedert zes jaar aan reuma. De behandeling duurde een half uur. Gedurende die tijd werd het gordijn neergelaten en opdat het publiek zich niet zou vervelen, speelde het orkest van Sequah, samengesteld uit een tiental muzikanten in uniform, enige stukjes uit hun Amerikaans repertorium. Na een half uur ging het gordijn open en de patiënt verscheen op het toneel zonder krukken. De genezing werd door het publiek fel toegejuicht".

Bijna dagelijks verschijnen in de Gazette van Gent berichten over Sequah. Hij houdt twee "vertoningen" per dag: een om drie uur en een om acht uur. Hij verblijft in een groot hotel op de Kouter, het Hotel Royal. Zijn vrouw deelt geldstukken uit aan de behoeftigen. Veel armen komen naar de Valentine om kosteloos behandeld te worden. De behandeling bestaat in een "knijpkuur". Sequah heeft enkele helpers, die de zieke lichaamsdelen knijpen en met olie inwrijven. Volgens de Gazette van Gent verklaren veel zieken, dat ze na de behandeling verlichting gevoelen, maar de redacteur stelt toch de vraag "Zal de genezing blijven duren?"

Einde januari komt er een onweerswolk aandrijven. Gaat Sequah vervolgd worden voor onwettige uitoefening van de geneeskunde? Twee wetsdokters wonen een behandeling in de zaal Valentine bij. Ze verklaren, dat Sequah een behendig masseur is. Er komt geen vervolging. Volgens geneesheren heeft de olie, die Sequah verkoopt, geen invloed bij de genezing.

Op 9 februari is Sequah - de man heet eigenlijk Blakeley - het voorwerp van een geestdriftige betoging. 's Namiddags hebben zijn bewonderaars de paarden van zijn rijtuig uitgespannen en hem door de stad gevoerd. 's Avonds was de zaal Valentine proppensvol.

In de Gazette van Gent van 21 februari 1892 verschijnt een grote aankondiging voor de drie wonderbare geneesmiddelen van Sequah:

Sequah's prairiebloem als geneesmiddel tegen slechte spijsvertering, leverziekte en gal, Sequah's olie tegen reuma, Sequah's geneesmiddel tegen hoest en verkoudheid. De drie geneesmiddelen zouden verkrijgbaar zijn bij de apothekers "Men lette er op: de naam Sequah is in elke fles gegoten". Sequah slaagt er in de goedgegelovige massa met Barnum-reklame te overbluffen.

Na een verblijf van een zestal weken te Gent vertrok de wonderdokter naar Geraardsbergen. De kruik gaat echter te water tot ze breekt. Bij een M.B. van de minister van justitie moest Sequah, die in werkelijkheid een Engelsman was, binnen de acht dagen het land verlaten.

M. STEELS

oooooooo

TOEN DE GENTSE VLEESHOUWERS NIET ALLEEN "IN HUN STALLEN" MAAR OOK "OP DE PLANKEN" DOORGEWINTERDE KERELS WAREN

Ruim 14 jaar geleden verscheen in "Oud-Leerlingen-cronycke", tijdschrift van de Oudleerlingenbond van het Studiecentrum voor Slagers en Spekslagers te Gent, een artikeltje in verband met een gewoonte die door de Gentse Prinsenkinderen eeuwenlang in zwang werd gehouden.

Met toestemming van de schrijver van het opstel tikken we dit over oordelend dat het niet alleen het vleeshouwersgild maar eveneens een flink deel van de lezers van G.T. kan interesseren.

Is er één Gentenaar die niet weet dat onze voorouders-vleeshouwers niet alleen forse prinselijke lijfwachten en prima jagers waren, velen zouden integendeel raar opkijken mocht men hen komen vertellen dat die bent hovaardige Prinsenkinderen ook als theaterartiesten ofte komedianten hun stuk gestaan hebben en hun sporen verdiend?

Een groot geluk dat er steeds mensen geweest zijn die, aangetast door de z.g. bewaarziekte, alle mogelijke zelfs schijnbaar onbenullige herinneringen in laden en koffers en op zolder bewaard hebben; anders zouden oneindig veel interessante zaken uit het leven onzer voor-ouders onherroepelijk verloren zijn geraakt.

Van dergelijke bewaarder zijn ongetwijfeld die paar oude feestprogramma's afkomstig die in onze tijd deel uitmaken van de uitermate rijke verzamelingen Gentse documenten die we in de Universiteitsbibliotheek kunnen raadplegen.